Як стаць хрысціянінам

Бог "ўзор гуку словы" для хрысціянскай веры, і мы з "трымаць" для гэтай мадэлі (2 Цім. 1:13). карціна Бог з'яўляецца часткай "вузкія вароты", якія вядуць у жыццё (Мф. 7:13-14) і гэты шаблон, калі людзі будуць выкарыстоўваць яго, ліквідуе блытаніну рэлігійныя і рэлігійныя дзялення (параўнаць адзін Кар. 14:33). Калі людзі не ведаюць карціны Бога або яны адпрэчваюць некаторыя яе часткі, там будуць сотні і тысячы розных рэлігійных груп, якія ўсё называюць сябе "хрысціянскім". Сапраўднымі паслядоўнікамі Хрыста ведаем, што Бог мае спецыфічны спосаб рабіць рэчы і важна, каб "правесці з шаблонам" (пар. 1 Кар. 4:17).

Адзін з самых элементарных частак карціны Божага знаходзіцца ў канверсіі (шляхі хто-то становіцца хрысціянскай). Як паказаў наступную дыяграму, карціна Бога для пераўтварэння патрабуе веры (вера), пакаянне (зварот ад граху), споведзь, і хросту (пагружэння ў ваду) на дараваньне грахоў.

Біблія верш Божае загад Бога каманды дабраславеньне
Тып машыны 16:16: Вер і хрысьціцца Захаваныя
Дзеі 2:38: пакайцеся, і хай ахрысьціцца адпушчэнне грахоў
Дзеі 22:16: устань і хай ахрысьціцца Змыць грахі

Інфармацыя, якая змяшчаецца ў Мк. 16:16 быў па параўнанні з цягніка, так жа, як вагоны злучаныя разам з шворана, так што слова "і" аб'ядноўвае каманды "верай" і "хрышчэнне" (Ісус сказаў чалавек павінен верыць і хрысьціцца перад ён можа быць "захаваныя"). З тых у Дзеях 2 чуў, і лічыць, факты Евангелля (Дз 02:37), яны сказалі, каб "пакаяцца і хрысьціцца", каб яны маглі атрымаць "дараванне грахоў" (Дз 02:38). Інфармацыя, якая змяшчаецца ў Дзеях 2 таксама прапануе выдатныя ілюстрацыі пакаяння, слова, якое азначала ", каб змяніць да лепшага." Людзі, якія раней могуць Ісуса (Дз 02:36) пакаяўся (яны пачалі кахаць і ісці за Езусам). Пасля таго як людзі вераць і пакаяцца, яны павінны быць ахрышчаны, акт, які "змывае грахі" (Дз 22:16).

У дадатак да праходы ў папярэдняй дыяграмы, Біблія таксама тлумачыць мэты хросту ў Гал. 03:27 (Павел сказаў: хрышчэнне ставіць людзей "ў Хрысце"). Калі чалавек дастаткова дарослы, каб несці адказнасць за свае дзеянні, ён альбо "ў Хрысце" або "па-за Хрыста." Калі чалавек дастаткова дарослы, каб несці адказнасць за свае дзеянні і што ён "па-за Хрыста", ён мае няма духоўнага блаславення, адным з якіх з'яўляецца выратаванне (2 Цім. 2:10). Тыя, хто "ў Хрысце" усё духоўныя блаславення (Эф. 1:3), адным з якіх з'яўляецца выратаванне. Згодна з Гал. 3:27, чалавек не ўваходзіць "ў Хрысце", пакуль ён не быў правільна хрысціцца.

У дадатак да Ісуса і Павел казаў, што хрышчэнне з'яўляецца часткай працэсу выратавання, ёсць інфармацыя ў 1 Пёт. 3:20-21. Пётр распавёў, як вада падаецца ў якасці падзяляльнай лініі для Ной і яго сям'я (Бог выкарыстаў паводкі ў асобных выратаваны ад страчана, Побыт. 6-7). Вада падняла каўчэг, і тых, у яго бяспекі і вады, выкліканых незахаваных тануць. На самай справе, Пётр сказаў Ной і яго сям'я былі "выратаваны праз вады" (1 Пёт. 3:20). Пётр таксама сказаў, што "праўдзівы вобраз" для людзей сёння і гэта "павінна быць падобна" з'яўляецца

"хрышчэнне" (1 Пёт. 3:21). Іншымі словамі, гэтак жа, як вада аддзеленыя выратаваны ад страціла ў старажытным свеце, таму вада (хрышчэнне) зараз дзеліць выратаваны ад страчаных пры хрысціянскай эры (гл. зноў папярэднім графіку). Пітэр адзначыў далей, як хрышчэнне не для "бруду плоці" (гэта не працэс, каб выдаліць фізічнай бруду), 1 Пёт. 3:21. Вадохрышча для духоўнага бруду-грэх, як апісана ў Дзеях 2:38 і Дзеі 22:16.

Існаваў няма асаблівай сілай у паводкавых вод, якія аддзеленыя ад лістапада незахаваных і няма асаблівай сілай у вадзе, што ў цяперашні час выкарыстоўваецца, каб хрысціць народ. Наша апраўданне ад граху прыходзіць праз кроў Ісуса (Павел зрабіў гэты момант у Рым. 5:09 і ён патлумачыў, як гэты працэс працуе ў Рым. 6:1-4).

Як паказалі наступныя графічныя, якая ажыццяўляецца праз ласкава We Care міністэрстваў, грэшнікаў доступу перавагі кроў Езуса на Рэканструкцыя смерці Госпада, пахаванні і ўваскрэсеньне. Пасля таго як ён лічыць, ён не захоўваецца. Вернік павінен досведу "смерці". Гэта смерць з'яўляецца іншае апісанне да пакаяньня (людзі павінны адвярнуцца ад граху Параўнайце палкоўнік 3:7;. Дзеі 2:38;. Лк 13:3; Дзеі 17:30). Людзі павінны "памерці для граху" (раскаяцца), каб яны не "памерці ў грэху" (загінуў вечна ў пекле).

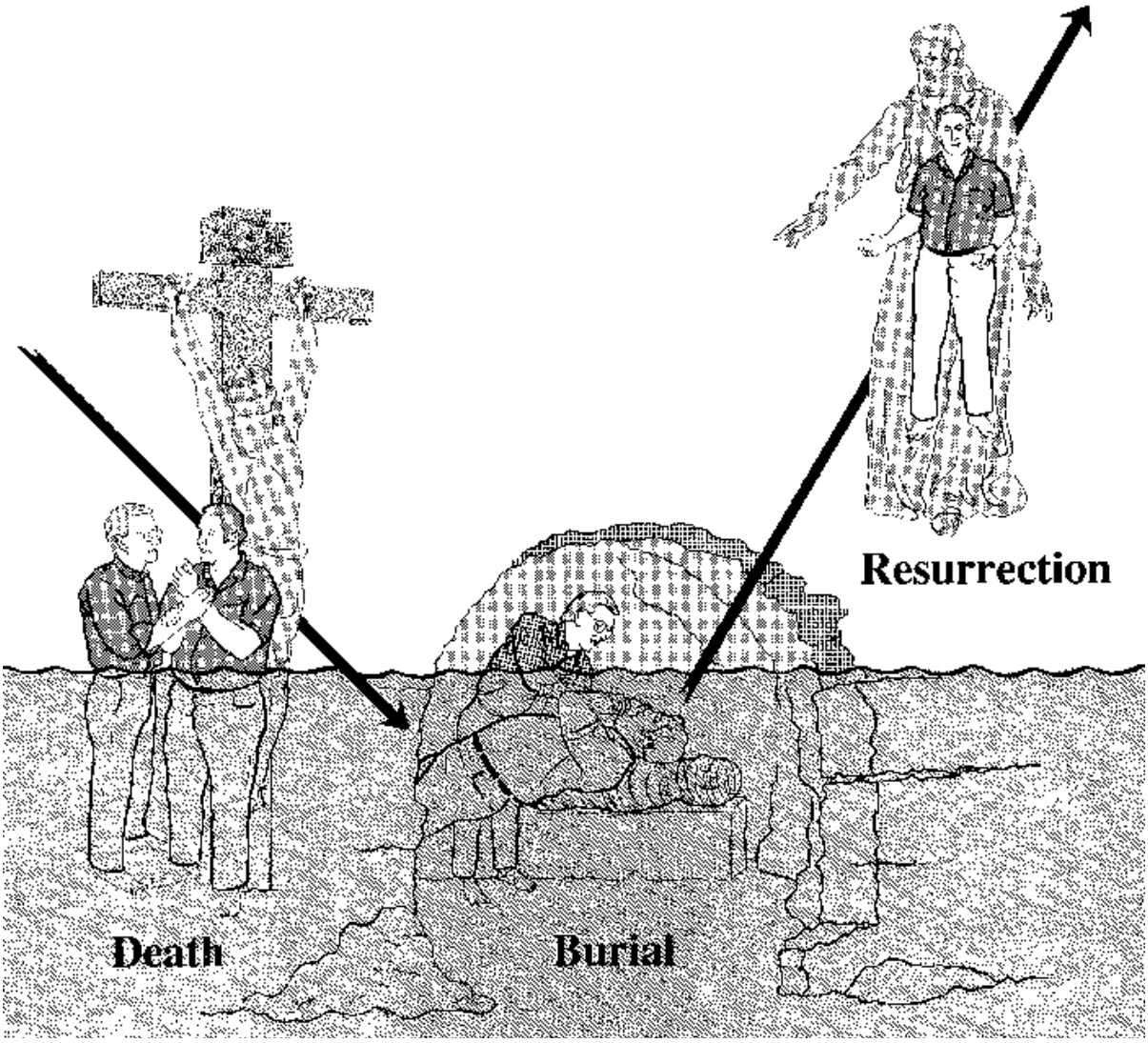

Пасля таго як чалавек паверыў і раскаяўся (памерлі для граху), ён гатовы прызнаць, што Ісус ёсьць Сын Божы (Дз 8:37;. 1 Цім 6:12), а затым "пахаваны з Хрыстом праз хрышчэнне" (Рым. . 6:4). Пасля твар было правільна хрысьціцца, ён "абноўленай жыцця" (Рым. 6:4).

Многія лічаць, што "новае жыццё" (выратаванне, прабачэнне грахоў і ўсякім духоўным дабраславеньнем) даходзіць да хрышчэння, але Біблія неаднаразова кажа, што гэта няправільна. Ісус сказаў чалавек "выратаваў" пасля хросту (Мк. 16:16). Пётр сказаў чалавек "прабачэнне сваіх грахоў" пасля хрышчэння (Дз 02:38). Ананія сказаў грахі "змыць", прыняўшы хрышчэнне (Дз 22:16). Павел сказаў: "Вадохрышча" ставіць людзей ва Хрыста (Гал. 3:27). Чалавек атрымлівае "новае жыццё" пасля хросту (Рым. 6:4). Ісус сказаў: чалавек павінен быць "нарадзіўся наноў" (Ін. 3:3), і гэта новае нараджэнне патрабуе вады (Ін. 3:5). Бог пэўнага шаблону для выратавання і гэтая мадэль патрабуе, каб людзі вераць, пакаяцца ў сваіх грахах, прызнацца, што Ісус ёсьць Сын Божы, і быць "пахаваны з Хрыстом" за "дараванне грахоў іх".

Апісанне хрышчэння як "пахаванне" (Рым. 6:4 і Коль. 2:12) кажа нам, што Біблія

патрабуе хрышчэння апусканнем (мы не хаваць-то шляхам распырсквання або ліць бруд на ім). Пахаванні азначае, што хто або што-то пакрытая, а гэта тое, што Новы Запавет хрышчэння патрабуе (чалавек пагружаны ў і, такім чынам пакрытыя вадой). Калі Ян хрысьціў людзей, яго хрышчэнне патрабуецца "шмат вады" (Ін. 3:23). У самой справе, гэты верш кажа Ян хрысьціў у гэтым месцы ", бо" там было шмат вады.

Вадохрышча дзеля адпушчэння грахоў з'яўляецца неад'емнай часткай карціны Бога для пераўтварэння, але гэта толькі адна характарыстыка Новы Запавет хрысціянства. Бог таксама стварыў спецыяльнае месца пад назвай "царква" (гэта слова апісвае захаваныя). Ісус абяцаў "будаваць Яго Царква" (Мф. 16:18), і гэта абяцанне патрабуецца, каб ён памёр жудаснай смерцю (Дзеі 20:28). Ісус пабудаваць свой Касцёл, і Ён пабудаваны толькі адна царква (заўважым, што ў Мц. 16:18 слова "царква" з'яўляецца асаблівай).

У Эф. 1:22-23 Павел апісаў "царква", як "цела" Езуса "(" да царквы, якая з'яўляецца яго цела "). Кажучы іншымі словамі, Павел сцвярджаў, што словы царквы і цела з'яўляюцца ўзаемазаменнымі ("царква" і "целам", апісваюць адно і тое ж). Значэнне гэтага факту выяўляецца ў Эф. 4:4, месца, дзе Павел сказаў, што Бог ёсць толькі "адно цела." Так як ёсць толькі "адно цела" (Эф. 4:4), і гэта "адно цела Царквы" (Эф. 1:22-23), ёсць адна царква, якая мае адабрэнне Бога. Многія іншыя царквы можна знайсці ў свеце, але гэтыя царквы не з'яўляюцца часткай царквы, пабудаванай на Хрыста. Гэтыя іншыя цэрквы з'яўляюцца кантрафактнымі груп, якія былі пабудаваныя мужчын (Мф. 15:8-9), і Ісус сказаў, што гэтыя групы будуць у адзін цудоўны дзень быць знішчаныя, таму што Бог не будаваць іх (Мф. 15:13).

Праблема з кантрафактнай царквы настолькі дрэнна, што Ісус сказаў: "Не кожны, хто кажа Мне: Госпадзе, Госпадзе, увойдзе ў Царства Нябеснае, але выконваючы волю Айца Майго Нябеснага. 22 Многія скажуць Мне ў той дзень: Госпадзе, Госпадзе, хіба мы не прароцтва імя Тваё, і Тваё імя выганяць дэманаў, і імя Тваё зрабіць шмат вялікіх спраў? 23 І тады абвяшчу ім: Я ніколі не ведаў вас: адыдзеце ад Мяне, робяць беззаконьне "(Мф. 7:21-23).

Калі мы хочам па-сапраўднаму любіць Бога і служыць Яму, мы павінны вызначыць і працаваць з адным Ісуса праўдзівай Царквы, а не падробленыя групы. Біблія дапамагае нам вызначыць, якая царква прама праз Пісанне, мы можам вызначыць правільную царкву з дапамогай "ўзор" (2 Цім 1:13). Знойдзеныя ў слова Божае. Шаблон для царквы Хрыста ўключае ў сябе рэчы, як людзі становяцца хрысціянамі, як Ісус "царква пачытае, як царква Госпада арганізавана, і што яго члены.

Як ужо гаварылася ў папярэдняй інфармацыі, адзін з апазнавальных знакаў царквы Ісуса знаходзіцца ў тым, як людзі ратуюцца: Людзі павінны верыць (Евр. 11:6); пакаяцца ў сваіх грахах (Лк. 13:3; Дзеі 17: 30); прызнаць, што Ісус ёсьць Сын Божы (Рым. 10:9), і хай ахрысьціцца на дараваньне грахоў (Дзеі. 2:38; 22:16). Біблія ніколі не кажа пра рэчы, як "прыняўшы Езуса ў сэрца", "гавораць малітву грэшніка", або "маліцца, каб прыняць Хрыста".

Пасля таго як чалавек варта карціна Бога для пераўтварэння, як апісана ў папярэднім пункце, Біблія кажа, што Ісус "дадае" чалавека да яго царквы (Дз 2:47, УПА). У царкве, пабудаванай людзьмі (кантрафактнай груп), людзі часта

"далучыцца да" царквы або яны "прагаласавалі" ў яе. Дзеі 2:47 кажа сяброўства ў Царквы Ісуса кіруецца Самім Госпадам. Кажучы іншымі словамі, людзі не могуць "далучыцца" Новазапаветнай царквы. Не могуць яны таксама прагаласавалі ў яе. Людзі аўтаматычна становяцца членамі яго пасля яны ідуць карціны Бога для пераўтварэння.

У Новым Запавеце царква не можа быць прызнана, што ён робіць. Пасля таго як людзі сталі хрысціянамі ў дзень Пяцідзесятніцы (Дзеі. 2:36-38), Лука кажа, што яны "пастаянна знаходзіліся ў Апосталаў навучання і стыпендый, у ламанні хлеба і ў малітвах" (Дзеі. 02:42). Гэты ўрывак паказвае, што частка прыкладу Боскаму ўключае свае пасяджэнні на рэгулярнай аснове і рабіць рэчы, пералічаныя ў гэтым вершы. Большасць рэлігійных груп маюць намер "Малітва" і "зносіны", але большасць з іх не "цьвёрдыя" з двума іншымі характарыстыкамі ў 2:42 законы ("апосталаў" навучанне "і" ламанні хлеба ").

Ісуса царква можа быць часткова вызначаны яго строгае захаванне вучэнні Апосталаў (інфармацыя, якую мы зараз маем у Бібліі). Замест таго, наступныя правілы і патрабаванні мужчын (Мф. 15:9), члены Царквы Хрыстовай выкарыстоўваць Біблію ў якасці адзінага кіраўніцтва. Новы Запавет хрысціяне ведаюць, што Бог даў "закон дасканалы, закон свабоды" (Іак. 1:25), і гэтая інфармацыя дае ім "усё патрэбнае для жыцьця і пабожнасьці" (2 Пет. 1:3). Кажучы іншымі словамі, завершана Новы Запавет "дастаўляе нас да ўсякай добрай справы прыгатаваны" (2 Цім. 3:16-17). Такім чынам, Новы Запавет хрысціян (тых, якія з'яўляюцца часткай Царквы Хрыстовай) спадзявацца выключна на гэта "форма навучання" (Рым. 6:17) для "ўзор" (2 Цім. 1:13) яны павінны служыць і пакланяцца Богу "у ісціне" (Ін. 4:24). Падробленыя царквы належыць на веравызнанняў, інфармацыя ад іх "царквы штаб-кватэры", царква кіраўніцтва і г.д.

Дзеі 2:42 таксама спасылаецца на "ламанні хлеба" (т. е. Вячэры Гасподняй. Грэцкім тэксце літаральна кажа "ламанні хлеба"). Гэта сцвярджэнне кажа нам, першыя хрысціяне стагоддзя прыняў удзел Вячэры Гасподняй на "цьвёрдыя" аснове. Іншыя месцы ўмацаваць той факт, што члены Царквы Ісуса прынялі Вячэры Гасподняй на рэгулярнай аснове. Напрыклад, Павел казаў пра карынфскага зборкі ў 1 Кар. 16:02. Кар сустракалі кожную нядзелю (гэтая кропка выяўляецца вельмі добра ў НАН Беларусі) і да Карынфянаў прыносілі прадметы для Вячэры Гасподняй, каб іх штотыднёвыя зборкі (1 Кар. 11:20). Хоць элементы для Вячэры Гасподняй былі няправільна, Карынфянаў ведаў, што яны былі прынесці элементаў на вячэру кожны Госпада нядзелю. Гэта практыка для Карынфа, а таксама ўсе іншыя парафіі, якія практыкуюцца Новы Запавет хрысціянства (1 Кар. 4:17).

У Дзеях 20 мы чытаем пра час, калі Павал быў з некаторымі іншымі хрысціянамі, і гэтая група на самай справе чакаў "Першы дзень тыдня" (Дз 20:6), у нядзелю, так што ўвечары Гасподняга можна было назіраць (Дз 20:7). Хоць Павел спяшаўся (Дзеі 20:16), ён чакаў сем дзён, каб ён мог сустрэцца з іншымі хрысціянамі, "Першы дзень тыдня" (Дз 20:6) і спазнаць Вячэру Гасподняга (дзеепрыметнік) . Гэтая інфармацыя адпавядае ідэальна з Дзеі 2:42, тэкст, які кажа, першыя хрысціяне "пастаянна знаходзіліся ў ламанні хлеба." Членаў Царквы Ісуса спазнаць вячэру кожны Госпада нядзелю. У царкве, пабудаванай людзьмі, людзі могуць прыняць удзел Вячэры Гасподняй адзін раз у год, два разы ў год, раз

у квартал або раз у месяц.

Калі ў вернікаў Вячэры Гасподняй радзей, чым раз на тыдзень, яны "забраць" частка таго, што Бог прызначыў для пакланення і, такім чынам змяніць чароўнай карціны Божага (пар. Ап 22:19). Калі людзі прапануюць вячэру Гасподнюю больш чым адзін раз у тыдзень, яны "Дадаць у" чароўнай карціны Бога і таксама вінаватыя ў граху (пар. Ап 22:18). Калі людзі не маюць нядзелю, "Першы дзень тыдня", як іх асаблівы дзень у гонар Бога ў глыбокай пашане (1 Кар. 16:2), яны таксама не ў стане прытрымлівацца частка Новага Запавету карціны і, такім чынам, не з'яўляецца часткай Новага Запавету царква.

У дадатак да вызначэння Новым Запавеце царква праз свае карціны для пераўтварэнні, так, што людзі сталі сябрамі гэтай царквы, строгае выкананне Пісання і, Вячэры Гасподняй кожны тыдзень, новазапаветнай царквы можна вызначыць па яго вучэння аб даваць. Многія рэлігійныя групы зварот да не-хрысьціянаў за грашовыя сродкі або яны займаюцца такімі рэчамі, як спячы продажаў і аўтамыйкі. Першыя хрысціяне стагоддзя, якія былі членамі царквы Новага Запавету ", узяў нічога з язычнікаў" (незахаваных, 3 Ін. 7). Сёння членамі новазапаветнай царквы па-ранейшаму выконваць усе свае фінансавыя абавязацельствы па вольнай волі ўзносы удзельнікаў; Новым Запавеце хрысціяне не хачу і не чакаць, якія не з'яўляюцца членамі ўнесці свой уклад усё, каб працы Госпада.

Царква Хрыста могуць таксама быць вызначаны колькасць грошай, якія людзі даюць. Многія рэлігійныя групы распавядаюць сваім сябрам "дзесяціну" (плюс 10% ад іх даходу). Калі рэлігійная група вучыць дзесяціны, гэта дакладная прыкмета таго, што гэта падробленыя царквы. Дзесяціна з'яўляецца часткай Старога Запавету закона, дадзенага габрэйскага народу. Старазапаветны закон змяшчае розныя правілы аб прадастаўленні, падтрымання ў суботу, ахвярапрынашэння жывёл, спецыяльныя сьвятары і т. д., і гэты закон быў у сіле на працягу каля 1500 гадоў. Пасля таго як Ісус прыйшоў у свет, Ён сказаў Яго смерць прынясе аб новым запавеце (Лк. 22:20), і гэта адбылося. Ісус узяў на Сябе ўвесь Стары Запавет сістэмы, паміраючы на крыжы (Рым. 10:04 і параўнаць Гбр. 8:5-13). Калі людзі спрабуюць прывязаць любую частку Старога Запавету закон аб людзі, і расказваць людзям на "дзесяціну" з'яўляецца адным з прыкладаў гэтага, Біблія кажа, што людзі "адпалі ад ласкі" і "аддзеленая ад Хрыста" (Гал. 5: 4, ASV).

Замест дзесяціны, члены царквы Новага Запавету зрабіць асабістае рашэнне аб тым, як шмат даць. На самай справе, царква, якая належыць Хрысту рэгулюецца двума асноўнымі правіламі, калі справа даходзіць да прадастаўлення: (1) Дай "весела" і (2) даюць, як мы былі "квітнела" (1 Кар 16:02; 2 Кар. . 9:7). Так як Новы Запавет кажа даць як мы ўжо квітнеў, любая царква, якая кажа людзям на "дзесяціну" (плюс 10%) з'яўляецца кантрафактнай царквы. Тыя, хто спытаць або расказаць людзям пра дзесяціны вучаць "розных Евангелле" (Гал. 1:6-9). Гэтая памылка настолькі сур'ёзная, што Павел сказаў тым, хто спрабуе прывязаць якую-то частка Старога Запавету закон аб людзі, як жанчына, якая складаецца ў шлюбе з двума мужчынамі ў той жа час (Рым. 7:1-4).

Новы Запавет хрысціяне ведаюць і вучаць, што Ісус "прыбіў стары закон да крыжа" (Кол. 2:14) і выдаленне старазапаветны закон ўключае ў сябе ліквідацыю Дзесяць Прыказаньняў. Такія рэчы, як забойства, крадзеж і пералюб па-

ранейшаму няправільна (Рым. 13:9), але гэтыя акты не правы, таму што яны забароненыя ў Новым Запавеце. Людзі могуць "даведацца" са Старога Запавету (Рым. 15:4), але Новы Запавет закона ўсе ў цяперашні час. Падробленыя групы часта не праводзіцца адрозненне паміж Старым Запаветам і Новым (яны вучаць, што Дзесяць запаведзяў па-ранейшаму абавязковым, людзі павінны дзесяціну, па-ранейшаму трэба трымаць у дзень суботні, і г.д.), але гэтыя рэчы не вучылі Нью-хрысціян Запавету. Члены царквы Новага Запавету ведаць розніцу паміж Старога Запавету і Новага Запавету.

Паколькі членамі новазапаветнай царквы правільна адрозніваць Стары Запавет з Новым Запаветам, яны адпавядаюць Божай волі ў галіне музыкі. У Старым Запавеце сістэмы пакланення, людзі выкарысталі інструментальная музыка (Пс. 150;. 2 Пар 29:25). У Новым Запавеце сістэмы пакланення, людзі спецыяльна сказаў "спяваць" (Эф. 5:19; Коль. 3:16) і гэта тое, што Новы Запавет хрысціяне. Калі Новы Запавет кажа "рабіць музыку", мы былі б ўпаўнаважаны зрабіць музыку якім-небудзь чынам мы выбіраем. Паколькі Бог канкрэтна сказаў, што тыя, якія жывуць у Новым Запавеце, каб зрабіць музыку спевамі (пар. Гбр. 13:15), гэта тое, што яго людзі, і гэта яшчэ адзін апазнавальны знак Царквы Хрыстовай. Калі мы спяваць і гуляць у набажэнстве, мы дадамо да інструкцыі Бога. Даданне інструментальнай музыкі для пакланення з'яўляецца прыкладам "будзе пакланенне" (Кол. 2:23) і адбываецца "за тое, што напісана" (1 Кар. 4:6).

Царкоўныя хоры з'яўляюцца яшчэ адным прыкладам Біблія кажа, хрысціяне "спяваць адзін да аднаго", "выходзіць за рамкі, што ён напісаны." (Эф. 5:19; Коль. 3:16), але некаторыя хоры выкарыстання царквы ", таму што ім падабаецца . іх "культу не пра тое, што нам падабаецца, а аб наступнай схеме Божае (пар. Ян 4:24, дзе Ісус сказаў, што мы." павінны пакланяцца ў праўдзе "). Калі мы не будзем рабіць рэчы, як Бог апісаў, мы не спыняемся на тое, што напісана (1 Кар. 4:6), мы "не знаходзіцца ў вучэнні Хрыста," і мы "не Бог" (2 Ян . 9).

Суб'ектаў выратавання і пакланення з'яўляюцца вельмі карыснымі ў аддзяленні царквы Новага Запавету ад кантрафактнай груп, але гэта не адзіны спосаб распазнаць сапраўдную Царква Ісуса. Мы таксама можам вызначыць, якая царква сапраўды варта карціна Божай, вывучаючы тое, што Біблія кажа аб царкоўнай арганізацыі. Кожная арганізацыя мае некаторы тып структуры, у тым ліку штаб-кватэры ці галоўны офіс, і гэта таксама правільна і для Новага Запавету царква. Езус з'яўляецца кіраўніком Царквы Яго, і Ён жыве на нябёсах (Дз 01:11). нябесны трон Ісуса (Дз 02:30) кажа нам, "штаб" для царквы Новага Запавету на небе. Кажучы іншымі словамі, царква Ісуса не мае зямной штаб-кватэры; падробленых царквы, аднак, часта маюць зямное штаб-кватэры. Царква Ісуса таксама аўтаномныя (самакіравання).

Як паказана на Дзеі 14:23 і Філ. 1:1, кожная абшчына царквы Госпада ў тым, каб у мясцовых лідэраў вядомай як "старэйшын" (гэтыя людзі таксама называюць біскупаў, святароў, пастараў, кантралёры, пастухі. Кожнае з гэтых слоў апісвае розныя аспекты старца працы). Павел апісаў кваліфікацыі для гэтых людзей у 1 Цім. 3:1-5, і ён сказаў старэйшын "клапаціцца аб" (яны кіраўнікоў і ў) мясцовага сходу (1 Цім. 3:5). Ціту гаворыцца аб "старэйшын" у Ціт. 1:5 і затым апісаў іх як "біскупаў" у Ціт. 1:7.

Мы чытаем старэйшын ў Юдэі (Дз 11:29-30), паўднёвай Галятыі (Дзеі 14:23),

Ерусаліме (Дз 15:6), Эфес (Дзеі 20:17), і ў Малой Азіі (1 Пёт. 5:01). Ёсць маецца на ўвазе спасылкі на іх у 1 Тэс. 5:12 і Гбр. 13:17. У Ціт. 1:05 мы даведаемся, што старэйшыны былі патрэбныя на ўсёй тэрыторыі вострава Крыт ("кожны горад").

Хоць карціна Бога для царкоўнага кіраўніцтва не выходзіць за рамкі мясцовага сходу, высокі працэнт рэлігійных груп кіраўніцтва структурай, якая выходзіць за межы мясцовай царквы (рэлігійныя групы "Царква штаб-кватэры" ў вядомым горадзе ці іншай краіне, ці ж некаторы тып рэгіянальным, нацыянальным або ўсім свеце савета). Хоць гэтыя механізмы з'яўляюцца агульнымі, яны супярэчаць карціны Бога. Царкоўнай арганізацыі з'яўляецца толькі яшчэ адным спосабам аб аддзяленні Царквы ад Хрыста ад імітацыі, пабудаванай людзьмі.

Езус з'яўляецца кіраўніком царквы, старэйшыны мясцовых лідэраў, а таксама царква Ісуса ёсць адмысловыя служачыя вядомы як "дыяканаў" (Флп. 1:1). Царква Хрыста таксама мужчын, якія служаць у якасці прапаведнікаў. Павал і Цімафей былі два першых міністраў стагоддзя і гэтыя людзі называюць "слугамі" у Філ. 1:1. У адрозненне ад званіцы, пабудаванай людзьмі, дзе прапаведнікі лідэраў і часцяком самыя важныя людзі ў сходзе, Біблія кажа, прапаведнікаў ў царкве Хрыста слугі. Астатнія члены ў царкве Езуса ў Новым Запавеце проста называлі "святым".

Новы Запавет шаблён для царквы арганізацыяй, апісанай у папярэдніх пунктах, рэзка кантрастуе з "духавенства-свецкіх" сістэмы ў многіх канфесій. У самой справе, у многіх антрапагенных царквы павінна быць "службовая асоба", каб хрысціць людзей або дапамагчы з глыбокай пашанай. карціна Божай хрысціянства кажа, што ўсе захаванага "святароў" (1 Пёт. 2:5, 9). Замест дзялення людзей на "духавенства і свецкіх," Ісус сказаў: "Усе людзі браты" (Мф. 23:8). Павел ілюструе гэты пункт гледжання, адзначыўшы, як некаторыя з Карынфянаў дапамаглі і з глыбокай пашанай (1 Кар. 14:26). Кар ведаў іх пакланенне не трэба ажыццяўляць спецыяльны сьвятар або свайго роду "святы чалавек", таму што ўсе хрысціяне "святароў" (Адкр. 1:6; 5:10), і ўсё хрысціяне лічацца " святых "(1 Пёт. 1:15).

Адзінае абмежаванне, калі справа даходзіць да вядучую ролю ў пакланенне гендэрнай чалавека. Кажучы іншымі словамі, жанчыны не могуць узяць на сябе вядучую ролю ў зборцы, калі людзі прысутнічаюць (1 Кар. 14:34-35 і параўнаць 1 Цім. 2:8-13). У Царквы Хрыстовай, любы хрысціянін мужчына можа дапамагчы з богаслужэння, вучыць ці прапаведаваць. Царквы, якія жанчыны прапаведнікаў найбольш вызначана падробленых цэркваў, таму што яны парушаюць што сказаў Павал у 1 Кар. 14:34-35 і 1 Цім. 2:8-13. Бог даў "ўзор" для царквы Новага Запавету (2 Цім. 1:13), і ўсе павінны выкарыстаць гэтую мадэль для выяўлення і працы з "Царква Хрыста" ў іх супольнасці.

Мы знайшлі, і мы частка адной царквы пабудаваны Хрыста? Калі "Царква Хрыста" (Рым. 16:16) не існуе ў нашым грамадстве, мы можам прыступіць да адной і практыкі Новага Запавету хрысціянства (г.зн. рабіць тое, гэтак жа, як у Новым Запавеце апісвае). Мы можам пачаць сход у нашым доме (1 Кар 16:19;. Палкоўнік 4:15; Phile 2.) Або выкарыстоўваць арандаваную плошчу, каб пачаць "пакланеньне ў духу і ісціне» (Ін. 4:24). Мы, вядома, не хачу быць часткай падробленыя груп, якія "пакінуць запаведзь Божую, і трымаецеся звычаю чалавечага" (Мк. 7:8). Памятайце, што "ўсе цэрквы Хрыстовыя вітаю вас" (Рым. 16:16).